

[Johan Poulsen.]

ger afviger fra det af lagtinget vedtagne forslag, er meget vigtigt, idet vaccinationen er et af de virkningsfuldeste midler til bekæmpelse af de nævnte sygdomme. I realiteten betyder vedtagelsen af det foreliggende lovforslag en ajourføring med den i kongeriget på nævnte område gældende lovgivning. Forslaget anbefales af Færøernes landsstyre, rigsombudsmanden og sundhedsstyrelsen.

Som det blev nævnt af det ærede medlem hr. P. M. Dam, vil statens udgifter til vaccinationsordningens gennemførelse på Færøerne, hvis lovforslaget gennemføres, blive ca. 3 500 kr. årlig; de første to år efter lovens ikrafttræden vil udgifterne dog antagelig blive en del større — statens andel er jo halvdelen af de samlede udgifter — nemlig henholdsvis 15 000 kr. og 10 000 kr.

Jeg skal på venstres vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Baagø-Hansen: Jeg skal indskrænke mig til ganske kort på mit partis vegne at anbefale begge de foreliggende lovforslag til velvillig behandling og vedtagelse.

Kirkegaard: Af tidligere ordførere er det jo nævnt, hvor frygtelig en sygdom tuberkulosen er. De fleste af os, der tilhører den lidt ældre generation, har set denne sygdoms hærgen. Vi har oplevet, at man i familier, der var særlig hårdt ramt, gruede for at se de første tegn på denne farlige sygdom, især hos børn og unge mennesker, fordi de havde triste erfaringer for, at der ikke var stort håb om helbredelse.

Det har jo været muligt her i landet at gennemføre, forøvrigt ad flere veje, en kamp mod tuberkulosen, og vi har vist lov til at sige: med særdeles godt resultat. Måske er en effektiv bekæmpelse af tuberkulose på Færøerne vanskeligere end her; der er jo forskel på vilkårene, men der er gjort gode erfaringer. Mit parti vil overmåde gerne medvirke til at trænge sygdommen tilbage på Færøerne, og vi vil derfor støtte lovforslaget, som vi mener er begrundet i de gjorte erfaringer.

Ud fra de tanker, jeg har givet udtryk for her med hensyn til tuberkulosens bekæmpelse, vil det radikale venstre også gerne

støtte lovforslaget om vaccination mod difteri og stivkrampe.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg takker de ærede ordførere for deres særdeles velvillige tilslutning til lovforslagene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

P. M. Dam: Jeg tillader mig at foreslå, at forslag til lov for Færøerne om vaccination mod difteri og stivkrampe henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov nr. 264 af 27. maj 1950 om folkebiblioteker.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 755; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1949).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen: Det er nu snart 5 år siden, vi fik den nye bibliotekslov, der betød en så stor forbedring for hele vort biblioteksvæsen. Jeg mener ikke, at der i dag er anledning til en større diskussion om biblioteksspørgsmålet.

Ved den nye lov fastsattes der en ny fordeling mellem stat og kommuner af udgifterne til biblioteksarbejdet. Da pristallet i juli 1950 var 323 og i dag er oppe på 388, ville det naturligvis være rimeligt, om tilskudssatserne blev reguleret nu i forhold til den stigning, der har fundet sted, og en sådan regulering kunne man nøjes med at foretage. Jeg finder det imidlertid rimeligt og rigtigt, at man udskyder reguleringen, når den instans, der har arbejdet og økonomien helt inde på livet, nemlig biblioteksrådet, har ment, at dyberegående ændringer er nødvendige efter de erfaringer, man har indhøstet i de forløbne 5 år. Når forholdet

[Lysholt Hansen.]

ligger sådan, er det naturligt, at ministeriet lader disse nye forslag grundigt gennemarbejde og tager en forhandling med kommunerne, inden der forelægges forslag her i det høje ting.

Jeg så, at dagbladet „Politiken“ i går havde fundet frem til, at begrundelsen for denne udskydelse af revisionen var, at bibliotekerne tog munden for fuld. Jeg kender ikke biblioteksrådets indstilling, men jeg tvivler på, at „Politiken“s bedømmelse er helt retfærdig overfor bibliotekerne, idet biblioteksrådet jo ikke er domineret af bibliotekarere, men af repræsentanter for vore forskellige kommuneformer, og hvis tanken var, at det var bibliotekarerne, der stillede så store krav, synes jeg, de skal have lov til at blive rensset her.

Løvrigt vil jeg udtrykke håb om, at der kommer noget positivt ud af de undersøgelser, ministeriet vil foretage, inden loven kommer til behandling i næste samling. Jeg har nemlig som formand for et ret stort bibliotek erfaring for, at 1950-lovens tilskudssatser ikke i enhver henseende er, som de bør være for at animere til det videst mulige biblioteksarbejde. Således er det en kendsgerning, at centralbibliotekerne har store tab på det biblioteksarbejde, der udføres i landkommunerne, specielt efter at man også har fået pligt til at stille børnebøger til rådighed for bibliotekerne i landkommunerne. Jeg tillægger centralbibliotekernes assistance til landbibliotekerne meget stor betydning, og jeg håber, at ministeriets overvejelser vil munde ud i tilskudssatser, der giver et sådant økonomisk grundlag for arbejdet, at det kan udbygges yderligere til gavn for lånerne på landet.

Gennemførelse af lovens bestemmelse om, at der efter 1960 skal oprettes biblioteker i kommuner, når en biblioteksforening, støttet af 10 pct. af vælgerne, fremsætter anmodning derom, vil også i sig selv stille øgede krav til vore centralbiblioteker.

Jeg vil forøvrigt gerne i denne forbindelse spørge den højtærede minister, hvor mange

biblioteker der er oprettet i landkommunerne siden 1950, og hvor mange kommuner der endnu ikke har oprettet bibliotek. Jeg spørger om dette dels for at få et indtryk af, i hvor høj grad indførelsen af skæringsåret 1960 har virket animerende med hensyn til at få oprettet biblioteker i de kommuner, der indtil 1950 ikke havde løst opgaven, dels for at påminde de kommuner, der ikke har klaret opgaven, om, at vi nu nærmer os det skæringsår, hvor folk i kommunen, hvis de ønsker det, kan kræve at få et bibliotek oprettet.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag om at udskyde revisionen et år til hurtig og velvillig behandling.

Østergaard: Jeg finder ingen anledning til at komme nærmere ind på enkeltheder. Motiveringen for, at revisionen skal udsættes til næste år, forekommer mig at være ret velbegrundet, og derfor kan jeg på mit partis vegne give tilslutning dertil.

Hvidberg: Min partigruppe vil også kunne tilslutte sig den højtærede undervisningsministers forslag om en udskydelse på et år af revisionen af folkebiblioteksloven af 1950.

I sin skriftlige fremsættelse nævner den højtærede minister, at folkebibliotekerne ved lov af 1950 opnåede store økonomiske fordele. Det er også fuldstændig rigtigt, og derfor vil det næppe kunne skade bibliotekerne at vente lidt med en ajourføring af deres satser.

Som almindeligt medlem her i tinget føler man sig noget usikker med hensyn til sagen, eftersom vi ikke har haft lejlighed til at læse den indstilling, som er fremkommet fra biblioteksrådet. Man må stole på den højtærede ministers fremstilling, men vi andre ved jo ikke, om der i indstillingen skulle være ting, som måske trængte sig på, således at det var uheldigt at vente. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om det ikke var muligt for os medlemmer at få

[Hvidberg.]

lejlighed til at stifte bekendtskab med indstillingen. Jeg ved ikke, om det skal ske i et udvalg. Hvis det ikke kan ske på anden måde, vil jeg foreslå, at der nedsættes et udvalg, således at vi kan få lejlighed til at lære biblioteksrådets indstilling at kende. Om et år skal vi alligevel have fat i sagen, og det gjorde jo ikke noget, at vi vidste, hvad det drejer sig om, så vi kunne tænke over det i det mellemliggende år.

Else Zeuthen: Så ung hele bibliotekssagen er, har det været naturligt, at biblioteksloven, således som det har været tilfældet, har været taget op til revision gennemgående hvert 5. år, for at den kunne holde trit med udviklingen.

En sådan revision forestod nu, men regeringen har — vel fordi den vil kræve forøgede udgifter — foreslået at udskyde revisionen et år. Fra det radikale venstres side skal vi heller ikke sætte os imod det foreliggende lovforslag, men vi vil blot ved denne lejlighed beklage nødvendigheden af det, og vi vil udtrykke håbet om, at ministeren, således som han har lovet det, til efteråret vil fremsætte et forslag, der følger udviklingen op, ikke mindst da jeg har forstået, at det ikke drejer sig om så overordentligt store bevillinger.

Fuglsang: Jeg vil på kommunisternes vegne sige, at vi er ikke særlig glade for denne udsættelse. Vi oplever jo ikke så sjældent, at love, som efter deres tekst skulle revideres indenfor en bestemt frist, får denne revision udskudt, således at der faktisk i lang tid ikke sker noget, og når jeg ser på motiveringen for udskydelsen af denne lov, så forekommer den mig temmelig traditionel. Jeg har faktisk svært ved at tro, at det skulle være uoverkommeligt at foretage de nødvendige forhandlinger og beregninger i denne samling inden den 27. maj, al den stund man i 5 år har vidst, at revisionen skulle komme, og på baggrund af, at man har et fast udgangspunkt i indstillingen fra biblioteksrådet, en indstilling, der ikke svæver i luften, men som er foretaget af praktiske folk og foretaget på grundlag af 5 års praktiske erfaringer. Jeg er, ikke mindst når jeg ser regeringens arbejdstempo, lidt betænkelig. Det er svært for mig at tro, at

administrationens og folketingets arbejdsbyrde virkelig skulle betyde en praktisk hindring. Jeg er som sagt ked af denne udsættelse, fordi den vil betyde et års udsættelse med hensyn til ajourføringen af tilskudssatserne i henhold til de allerede betydelige prisstigninger, hvortil kommer, at der, såvidt jeg har forstået af den højtærede ministers fremsættelse, foreligger yderligere grundlag for at tage driftstilskuddene op til revision.

Undervisningsministeren (Bomholt): Jeg takker de ærede ordførere for den venlige indstilling til forslaget.

Det ærede medlem hr. Hvidberg spurgte, om man kunne få noget nærmere at vide om biblioteksrådets indstilling, og det kan man naturligvis. Jeg skal sørge for, at det ærede medlem får en kopi af biblioteksrådets indstilling, og en sådan skal også tilgå øvrige ordførere, som måtte ønske det.

Den ærede socialdemokratiske ordfører spurgte mig, hvor mange landkommunale biblioteker der var oprettet siden 1950. Jeg har ikke disse tal præsent, men jeg skal fremskaffe dem og meddele dem ved forslagens anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om benyttelse af betegnelsen arkitekt.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 757; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1947).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Carl P. Jensen: Hvad angår det foreliggende lovforslag om benyttelse af betegnelsen arkitekt, vil jeg gerne på mit partis vegne tilsige vor medvirken til at finde frem til en hensigtsmæssig lovgivning på dette område, der er af så vital betydning for adskillige, navnlig mindre, bygherrer.

Det ligger i sagens natur, at når der er tale om større projekter, giver man sig ikke